

Abdullah – Complete casus

Michael is een gewone jongen van 17 jaar uit een eenoudergezin in Den Haag. Zijn vader overleed vijf jaar geleden. Tot een half jaar geleden was Michael een grote voetbalbelofte in de A1 van ADO. Toen hoorde hij, tot zijn verdriet, dat een voetbaltoekomst er voor hem niet inzat. Sindsdien is hij veranderd. Hij doet zijn best niet langer meer op de Hogeschool – waar hij tot dan goed draaide. Ook verzuimt hij steeds meer.

In de vele uren waarin hij voorheen voetbalde, trekt hij sindsdien op met een paar Marokkaanse en Antilliaanse vrienden die islamitisch zijn. Michael krijgt een groeiende belangstelling voor de islam. Hij wil er alles van weten. Hij was altijd al bepaalde periodes vrij fanatiek met sommige dingen – tot het uit zichzelf weer ophield. In zijn pubertijd zat hij ook een periode enthousiast bij een Pinkstergemeente. Een paar maanden geleden heeft hij zich bekeerd en noemt zich Abdullah. Hij probeert een baard te laten groeien, kleedt en leeft zo zuiver mogelijk en luistert de hele dag naar gebeden op zijn iPhone. Ook kan hij al redelijk Arabisch lezen, wat hem aanzien bij zijn broeders oplevert. Een paar broeders is islamitisch gehuwd. Abdullah is bij de 'zusters' populair.

De politie heeft waargenomen dat ze bijeenkomen in een oud bedrijfspand en bij een broeder thuis die bij acties van Sharia4Belgium was.

De jongerenwerker ziet dat Abdullah en zijn vrienden veel op de website DeWareReligie zitten en via Internet luisteren naar Radio Ghurabaa. Ze delen ook allerlei tips voor filmpjes, sites en Twitter met elkaar. De jongens isoleren zich van andere bezoekers waar ze voorheen wel mee omgingen.

Sportbikkel Abdullah pakt sinds kort het hardlopen gelukkig weer op, met de joggingbroek in zijn kousen. Hij is door politie gezien bij een voetbalpartijtje van de broeders op het 'Zandje'. Ook gaat hij de laatste tijd steeds vaker naar sportschool Jimmy's en bezoekt een paar shoarmatenten die vooral bezocht worden door serieuze moslims. Ze gaan ook naar een paar moskeeën, om samen met anderen te bidden. Na het gebed klitten ze vaak voor de deur samen. Daar spreekt hij soms met mannen waarvan gezegd wordt dat die teruggekeerd zijn uit Syrië.

Buiten de moskee is niet bekend dat de groep jongeren conflicten veroorzaken, de imam openlijk bekritisieren en niet achter hem willen bidden.

Zijn moeder merkt dat hij thuis stiller is geworden. Ze denkt dat hij met worstelt met het verlies van zijn vader en zijn voetbaldroom en geeft hem ruimte om troost en steun te zoeken bij zijn nieuwe vrienden.

Ze vindt het vervelend om van hem te horen dat hij niet kan slapen 'vanwege Syrië'. Het begint daarmee wel zorgelijk te worden, maar ze denkt dat het een fase is. Ze vraagt op school of een Marokkaanse leraar lichamelijke opvoeding eens met haar zoon kon praten, maar Abdullah weigert contact en zegt dat de man geen goede moslim is.

Tijdens discussies in de klas is Abdullah heel fel op zaken die over religie gaan. Hij vindt het Westen hypocriet en vraagt hardop af waarom mensen niet mogen afreizen naar de Islamitische Staat. Hij veroorzaakt een paar keer een scene als hij andere leerlingen dwingend lastigvalt over de wijze waarop zij hun religie beleven. Tijdens een van de discussies loopt hij naar het smartboard en toont foto's van Nederlanders, die meebouwen aan de Islamitische Staat. Als twee broers uit Delft in Syrië omkomen roemt hij het feit dat ze hun verantwoordelijkheid namen, daarbij gesteund door een aantal moslima's in de klas.